

KARAŠEVO I VIDOVEC

Smještena u prelijepom krajoliku Lijepa Naše, na prijelazu zadnjih alpskih vrhunaca prema panonskim ravninama, Varaždinska županija, jedna od najstarijih ali i najmodernijih županija u Hrvatskoj, bila je odredište trodnevnog putovanja mladih žitelja općine Karaševo i KUD-a Karaševska Zora.

U općini Vidovec, jednoj od ukupno dvadesetdviju općina Varaždinske županije, svake se godine u mjesecu rujnu organizira jedna vrlo originalna kulturno umjetnička i gospodarska manifestacija - „Zeljarijada“. Posvećena autohtonom proizvodu vidovečkog kraja - zelju, ove godine održala se u razdoblju 21.-23. rujna. Paralelno s ovom domaćom manifestacijom međunarodnog karaktera, općina Vidovec bila je organizator programa „Europa za građane“, projekt o suradnji lokalne samouprave na području jugoistočne Europe, koji je imao svrhu razmjenu znanja na području poljoprivrede, obrta, folkloru i tradicionalne hrane. U sklopu ovog projekta općina Vidovec ugostila je, u istom navedenom periodu, predstavnike naše općine Karaševo i Kulturno umjetničko društvo Otex, predstavnik grada Ohrida iz Republike Makedonije.

Za vrijeme potpisivanja Povelje o obratimljenju

nećemo ostati samo na nivou druženja kulturno umjetničkih društava nego da će se u buduću povezati i sportaši, i vatrogasci i sve ostale udruge koje imamo, a i na gospodarskom nivou da se naši i vaši poduzetnici također povežu, pa da se počinje nešto i raditi“, rekao je načelnik Bruno Hrančić na srdačnom dočeku koji nam je pripremila njegova općina.

Za vrijeme našeg posjeta naši su nam vrijedni domaćini (koji su se zajsta potrudili da nam bude boravak nezaboravan!!!) savršeno organizirali program kako bismo stigli

vidjeti i upoznati što više od tradicija, folkloru i ljepota njihovog krajolika. „Našli smo ovdje izvrsno gostoprimstvo, izvrsne prijatelje i nadamo se da će to prijateljstvo potrajati! Posebno se zahvaljujem načelniku Brunu Hrančiću i čitavoj općini Vidovec, koja nas je tako toplo i matično primila i nadam se da ćemo se i mi odazvati sličnim gostoprimstvom!“ – obratio se okupljenom narodu u zadnjem danu naše posjete knez karaševske općine, prof. Milja Radan, sa scene na kojoj se potpisala povelja o bratimljenju općine Karaševo i općine Vidovec. Zeljarijada je završila s međunarodnom folklornom smotrom na kojoj su, pored domaćih, sudjelovali folklorni ansambli iz Slovenije, Mađarske, Makedonije, a i naša Karaševska Zora koja je svojim izvornim nastupom zaslužila velik i iskren pljesak brojnog gledateljstva.

I tako smo mi našli u matičnoj nam zemlji još jedne istinske i drage prijatelje.

Daniel Lucacela

Zeljarijada

je, radi potpisivanja sporazuma prijateljstva. „Hvala vam što ste prihvatili biti naši dobri prijatelji! Nadam se da

UREDNIŠTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik: prof. Milja RADAN

Počasni urednik: Slobodan GERA

Urednici: Ivan DOBRA; Lina TINKUL; Daniel

LUKACELA; Slavica-Marija MUSELIN; Marija LACKIĆ

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

REDACTIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal onorific: prof. Mihai RADAN

Redactor principal: Slobodan GHERA

Redactori: Ivan DOBRA; Lina TINCUL;

Daniel LUCACELA; Slavica-Marija MUSELIN; Maria LAȚCHICI

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter și designer: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, jud. Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

U ovom broju / În acest număr:

KUD "JANKOVCI" U KARAŠEVU str. 2 pag. 2

TEZA DE DOCTORAT str. 3 pag. 3

SVETKOVINA U TIROLU str. 9 pag. 9

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XIX
Broj: 92.
listopad 2012.
Anul: XIX
Nr.: 92
oct. 2012

SLOBODAN GERA – KANDIDAT ZHR-a ZA RUMUNJSKI PARLAMENT

Na Izvanrednoj Konferenciji Zajedništva Hrvata, održanoj 20.10.2012. godine u Središnjem Sjedištu organizacije, Slobodan Gera je s tajnim glasovanjem izabran za kandidata karaševskih i tamiških Hrvata za Rumunjski parlament.

Novi kandidat Zajedništva za najvišu demokratsku i zakonodavnu instituciju Rumunjske dobio je podršku 24 od ukupno 41 delegata s pravom glasa.

Kvocijent zastupljenosti određen je po broju glasova dodijeljenih Zajedništvu Hrvata na zadnjim parlamentarnim izborima. Prema tome, Karaševo je na ovoj Konferenciji imalo 21 delegata s pravom glasa, Nermid 3, Jabalče 3, Klokotič 3, Lupak 2, Vodnik 4, Ravnik 2, Tirol 2 i Rekaš 1. Kvocijent zastupljenosti za sljedeću Konferenciju Zajedništva Hrvata odredit će se prema broju glasova dodijeljenih Zajedništvu na predstojećim generalnim izborima.

Predsjednik Zajedništva Hrvata, prof. Milja Radan, čestitao je

Slobodanu Geri na izboru, poželivši mu uspjeh na nadolazećim generalnim izborima. I Hrvatska grančica koristi ovu priliku da najskrenije česti-

ta mladome kandidatu Zajedništva i poželji mu puno uspjeha u daljem radu i životu.

Ivan Dobra

KUD „JANKOVCI“ U POSJETI KARAŠEVU

6.-7. listopada ove godine, Zajedništvo Hrvata imalo je veliku čast ugostiti ansambl „Jankovci“ iz Starih Jankovaca, Hrvatska.

Za vrijeme dvodnevno­g bo­ravka u Karaševu folklorno društvo je posjetio Dvoje­zičnu Rumunjsko-Hrvatsku Gimnaziju, crkvu "Marijina Uznesenja" iz Karaševa, Kalvariju i svetište Svete Marije Lordske. Prilikom posjete vrtića iz Karaševa, gosti iz Hrvatske su po­klonili mališanima razne paketiće.

KUD Jankovci osnovan je 1971. godine pod nazivom "Rozsa Sándor". Od tada radi na njegovanju tradicije i kulturne baštine mađarske nacionalne manjine iz Hrvatske. Društvo uspješno djeluje sve do početka Domovinskog rata 1991. kada mijenja naziv u KUD "Jankovci", ali se preregistracija izvodi tek 1994. Rad društva KUD "Jankovci" iz Starih Jankovaca obnovljen je 1994. godine dok su Jankovčani još bili prognani sa svojih ognjišta i to od nekolicine entuzijasta kako se ne bi zaboravile vrijednosti tradicijskog folklora. Prvi nastup bio je u rujnu te iste 1994. na Vinkovačkim jesenima. Od tada se društvo ubrzo širi brojčano i to prvenstveno mlađim članovima. 1997. godine društvo proširuje svoj tradicionalni mađarski program sa šokačkim te sekcijom koja njeguje kolo, pjesmu

Nastup KUD-a "Jankovci" na otvorenoj sceni ZHR-a

i glazbu Hrvata doseljenih iz srednje Bosne, točnije iz žepačkog kraja. 1998. započinje mirna reintegracija i povratak u Stare Jankovce. Tijekom tih godina nabavljana je nošnja i instrumenti pa tako danas društvo posjeduje popriličan broj vrijednih nošnji. Društvo redovito nastupa na Vinkovačkim jesenima, te drugim smotrama i manifestacijama od Iloka do Dubrovnika, a tu su i gostovanja u Njemačkoj, Austriji, Vojvodini, Mađarskoj i BiH. 2001. godine društvo utemeljuje sad već tradicionalnu

Smotru folklora nacionalnih manjina
RH i Hrvatske dijaspore.

U subotu 06.10.2012., KUD Jankovci je imao kratak nastup u Domu kulture u Nermiđu, a sutradan je nastupio u Karaševu. Na otvorenoj sceni Zajedništva Hrvata gosti iz Hrvatske su predstavili program svadbe gdje je mladoženja Hrvat šokac, gdje je kum Bosanac, a mlada je Mađarica, s obzirom da je i sastavak stanovništva Starih Jankovaca sličan ili upravo takav.

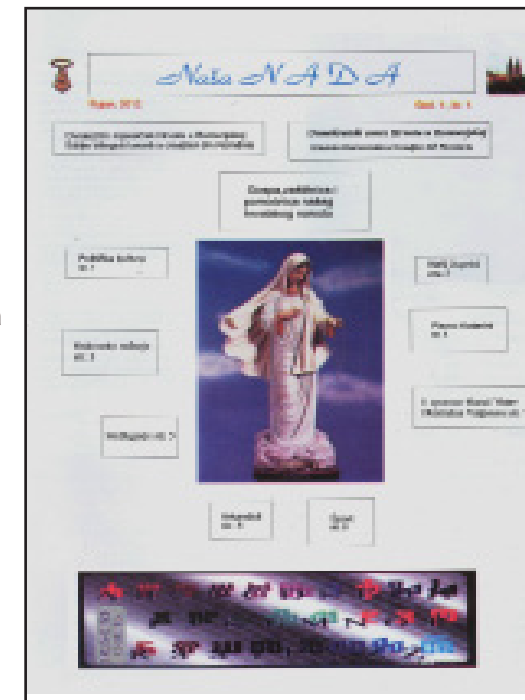
Lina Tincul

NOVA NOVINA

Prije nekog vremena je svjetlost dana vidio prvi broj „Naše nade“, dvojezične publikacije Demokratskog Saveza Hrvata u Rumunjskoj, organizacije osnovane 1998. godine.

Novina bi trebala izlaziti jedanput mjesečno, s člancima na hrvatskom i rumunjskom jeziku, a glavne su joj namjere, prema riječima Marije Iser, inače glavnog urednika, usmjeravanje prema informaciji i edukaciji. Isto glavni urednik (ili redactor šef, kako pogrešno stoji u prijevodu na rumunjskom) obavještava potencijalne čitatelje da će se do informacije i edukacije stići pomoću raznih izvora, ali i maštom, kreativnošću i dosjetljivošću suradnika. S druge strane, znatan dio tekstova „Naše nade“ religioznog je karaktera, a mnogi članci su vjerno preuzeti iz drugih izvora, s izuzetkom članka „Napustio nas je Romulus Vulpescu“ koji je preuzet bez dijakritičkih znakova.

„Naša nada“, kao i svake druge publikacije, ima i prednosti, i mane, ili, bolje rečeno, i mane i

prednosti, kako bi se poštovao omjer prisutan u novini, od gomile pravopisnih pogrešaka i tekstova inspiriranih fantazijom pa sve do nekih zanimljivih preuzetih tekstova. Ali, svaki je početak težak!

Sve u svemu, mišljenja smo da svaka nova publikacija rođena u okrilju naše zajednice i koja prenosi hrvatsku riječ, šarolikošću svojih obrađenih tema, dat će svoj doprinos u razvitku korisnih i zanimljivih informacija i potaknut će, na kraju, zanimanje za čitanje što većeg broja naših sumještana.

Bila bi velika šteta kada bi se "Naša nada", odnosno publikacija koja do informacija dolazi i pomoću mašte, naglo ugasila ili kad bi pak izlazila jednom u četiri godine, onako kako to inače radi DSHR. S nestrpljenjem očekujemo novi broj "Naše nade"!

Redakcija

CANALIZARE ÎN LOCALITATEA CLOCOTICI

S-a aprobat finanțarea proiectului „Canalizare menajeră Clocotici; Legătură rutieră între DJ 581 și sat Clocotici; Reabilitare și dotare cămin cultural Clocotici; Înființare centru de zi pentru persoane vârstnice”. Acesta este unul dintre proiectele de anvergură care se vor derula pe raza comunei Lupac începând cu anul viitor, iar principalul beneficiar

al investițiilor din fonduri europene va fi satul Clocotici. „Deocamdată a fost efectuat doar studiul de fezabilitate, urmând ca în cel mai scurt timp posibil să organizăm o licitație pentru desemnarea firmelor care vor demara lucrările la acest proiect” ne-a declarat primarul comunei Lupac, Marian Vlasi.

Daniel Lucacela

continuare de la pag. 3

pricep, dar puțini știu să joace. De aceea, ceea ce a făcut Marian Mateia este o premieră în România pentru că după stagiul de pregătire din Suedia a reușit să vină cu un principiu de calcul de evaluare a bunăstării la vaca de lapte care reușește să cuantifice diversele păreri ale diferitelor persoane care o examinează și să emită o concluzie, pentru că în final totul trebuie să fie raportat - dacă vrei să fie onest - la ceva, bun sau rău, acceptabil,

neacceptabil. Mateia a venit cu acest sistem de evaluare care îi permite pe baza sistemului de calcul statistic să spună exact de ce e acceptabil, de ce e bun, de ce nu-i bun.

Acest sistem există deja la nivel european, există și în Suedia și este practicat pentru a pregăti evaluatorii pentru bunăstare. Când vorbim despre bunăstare lumea se gândește în primul rând la om, dar trebuie să ne gândim și la animale, pentru că în final medicul uman salvează omul, medicul veterinar salvează sau

tratează omenirea. Profesorul Algers, împreună cu mai mulți colegi din Suedia, vor veni în Timisoara, vom colabora în continuare cu ei, rămâne de văzut dacă și autoritățile vor înțelege lucrul acesta. Un lucru este clar, indiferent de culoarea politică, toți avem nevoie de mâncare, toți avem nevoie de mâncare bună și atunci acesta este rolul nostru, de a pregăti oameni care să poată pregăti produse de calitate”.

Ivan Dobra

Gmail

←

✉

!

🗑

📁

🔍

More

COMPOSE

Inbox (25)

Starred

Important

Chats

Sent Mail

Drafts

All Mail

Spam

Trash

More

👤

⋮

📞

[Sign into chat](#)

Search people...

● UCR ZHR

● Željko Batarilo

----- Original Message -----

From: [Aleksandar Nović](#)
To: [UCR ZHR](#)
Sent: Tuesday, October 09, 2012 10:52 AM
Subject: KUD "JANKOVCI"

Poštovani!

Odkako smo se vratili u domovinu tražim pogodne riječi kojima bi zahvalili na gostoprimstvu prigodom našeg boravka kod Vas ali ih ne nalazim, zato ću Vam u svoje osobno ime i u ime svih članova društva izraziti veliku zahvalnost i reći od srca veliko HVALA za nezaboravan doživljaj koji će krupnim slovima ostati zapisan u analima našega društva. Svjesni smo koliko je truda uloženo s Vaše strane kako bi nama ovo gostovanje ostalo u trajnom sjećanju zato se posebno zahvaljujemo g. Slobodanu Gera na čiju je inicijativu i ostvareno ovo naše gostovanje a koji je uz pomoć gđice. Line, g. Zorana, i naravno velikog Kneza g. Milje Radana kao i osoblja Zajedništva koji su se istinski trudili kako bi nam u svakom pogledu udovoljili u čemu su u potpunosti i uspjeli. Stoga se nadamo da smo mi kao gosti opravdali Vaš poziv i da smo time doprinijeli još većem povezivanju i učvršćivanju veza s domovinom. Zato ćemo s naše strane nastojati učiniti sve da ovo ne bude sano jedna prolazna epizoda nego da se te veze učvrste i prošire.

Molim Vas da ovu poruku prosljedite svima koji su na bilo koji način bili povezani s našim boravkom u Karaševu i prenesete im našu beskrajnu zahvalu i srdačne pozdrave!

PS: Molim Vas da na ovu e-mail adresu prosljedite nekoliko fotografija kako bismo ih uz prigodan tekst mogli objaviti na web stranicama općine Stari Jankovci. Hvala!

Aleksandar Nović- "čauš"

DESPRE RELAȚIA PĂRINTE-ELEV-PROFESOR

Se tot vorbește în zilele noastre despre educație, de modul în care comunică toți factorii implicați în procesul educativ, dar, dintre toți acești factori, familia ocupă locul principal.

De situația copilului în familie depinde prezentul și mai ales viitorul copiilor. Ei sunt beneficiarii seriozității cu care ne implicăm în toate fazele procesului educativ. În majoritatea cazurilor, dezinteresul copiilor pentru școală, și chiar abandonul școlar, apare pe fondul nepăsării și neimplicării părinților, atât la școală cât și în mediul extrașcolar.

Dacă nu există un dialog între educatori, profesori, diriginți și familia elevului, în majoritatea cazurilor nici reușitele școlare nu mai există, mai ales în zilele noastre. Din prea multă dragoste, dar și din cauza goanei după bani, mulți părinți tind să creadă că se pot revanșa financiar, oferindu-le totuși copiilor, mai puțin prezența și timpul lor liber. Dacă copilului nu-i oferi o bună educație la momentul potrivit, este foarte greu ca mai târziu să poți recupera anii pierduți. Ca părinte, înainte de a-i cere sau pretinde ceva copilului, oferă-i și tu, fi un exemplu frumos pentru el, un model pe care-l va putea urma mai târziu, atunci când va deveni și el la rândul lui părinte.

În școală, elevul trebuie ajutat să-și descopere resursele, bogăția interioară, să se exprime, însă toate

aceste calități trebuie fructificate și promovate mai departe și în familie, deoarece urmărirea activității de învățare în mediul familial contribuie la îmbunătățirea legăturii dintre familie-școală-societate. Pentru unii părinți, școala este singura responsabilă de educația copiilor, uitând că în majoritatea cazurilor copiii petrec mai mult timp în afara instituției școlare, în familie și nu invers. Nedându-și seama de acest fapt, mulți părinți pot năruți tot efortul pe care profesorii îl depun la școală în timpul orelor. Relația profesor-părinte este vitală pentru viitorul elevului. Fără implicarea părinților în procesul educativ, este foarte greu să descoperi problemele de comportament sau de adaptare la sarcinile școlare.

Într-o discuție despre relația părinte-elev și părinte-școală cu directoarea Școlii Generale din Lupac, prof. Florica Lupu, am aflat că în școlile din comuna Lupac, această colaborare există, însă, adaugă dumneaei: „Eu trebuie să-mi exprim regretul că în goana asta după bani, în unele cazuri și din nevoie, se duc uneori ambii părinți să lucreze în țări străine. Acești părinți neglijează faptul că odraslele lor au nevoie mai mult de

prezența lor în casă, decât să-și știe mai mereu plecați. Eu, ca profesor, mi-aș dori din suflet ca părinții să fie mai aproape de copii, să se implice mai mult. Copiii vin la școală, sunt îngrijiți, supravegheați de bunici, dar pe măsură ce cresc, copiii speculează, profită de indulgența, de bunătatea, de dragostea bunicii. Un părinte ar trebui să treacă periodic pe la școală și să se intereseze de situația copilului la învățătură, nu doar atunci când copilul are probleme. Pur și simplu să vadă ce face și cum se comportă. Pentru o bună educație, copilul trebuie să simtă că este supravegheat, controlat, nu doar la școală, ci și acasă. La noi, în comuna Lupac, majoritatea părinților sunt plecați. Eu, ca profesor, apreciez sacrificiul pe care-l fac părinții plecând la lucru în străinătate și sunt sigură că în unele cazuri le oferă din punct de vedere material mai mult decât este necesar, dar golul din sufletul copiilor nu-l pot înlocui nici cu cel mai scump sau cel mai dorit cadou din lume. Dragostea de părinte nu o poți înlocui cu bani. Copiii nu trebuie sacrificați de dragul ambițiilor!”

Slavița-Maria Muselin

PREMINUO BORIS ŠPREM PREDSJEDNIK HRVATSKOGA SABORA

Nedavno preminuli Boris Šprem, predsjednik Hrvatskoga sabora, rođen je u Koprivničkim Bregima, 14. travnja 1956., a preminuo je u Houstonu, SAD-u, 30. rujna 2012., nakon maligne bolesti.

Diplomirao je pravo i bio je član SDP-a. Obnašao je dužnost potpredsjednika zagrebačke Gradske skupštine od 2000. do 2001., bio je glavni tajnik Hrvatskog autokluba, predstojnik vladina Ureda za zakonodavstvo, član uprave AURUM osiguravajućeg društva, predstojnik Ureda predsjednika Republike, saborski zastupnik te gradski zastupnik u dva mandata.

U sedmom sazivu Hrvatskog sabora imenovan je predsjednik. Prije toga obnašao je dužnost predsjednika Gradske skupštine Grada Zagreba.

BORIS ŠPREM

Predsjednik Ivo Josipović posmrtno ga je odlikovao Veleredom kraljice Jelene s lentom i Danicom, koji je, opraštajući se od Šprema, istaknuo:

“Opraštamo se od osobe koja je u svojoj dugoj i plodnoj političkoj karijeri ostala bez mrlja. Bio je na strani okupljanja, a ne razdvajanja. Opraštamo se od predsjednika Sabora koji ne samo da je dobro razumio što je parlamentarizam, nego je i živio u duhu parlamentarizma”, dodavši kako Špremovo djelo nije bilo malo i nije prošlo neprimijećeno u narodu.

“Bio je čovjek koji je još puno toga mogao dati, a nije jer ga je prekinula gruba sudbina”, ustvrdio je predsjednik Republike izrazivši sućut svima onima koji su u svom srcu nosili i nose osjećaj privrženosti i prijateljstva prema Borisu Špremu. “A takvih nas je mnogo”, zaključio je predsjednik Ivo Josipović.

Preminulog stranačkog kolegu Borisa Šprema, na visoku je dužnost naslijedio dosadašnji potpredsjednik Josip Leko, koji je u srijedu, 10. listopada, izabran za novog predsjednika Hrvatskog sabora.

Maria Lațchici

MARIAN MATEIA - DOCTOR ÎN ȘTIINȚE MEDICAL VETERINARE

În aula cea mare a Facultății de Medicină Veterinară din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Timișoara a fost organizată, la finele lunii trecute, ședința publică de susținere a tezei de doctorat a domnului Marian Mateia.

In prealabil, lucrarea tânărului doctorand a fost supusă analizei preliminare în cadrul catedrei de specialitate a Facultății, constatându-se că îndeplinește exigențele academice necesare pentru a fi prezentată ca teză de doctorat. De altfel, după absolvirea Facultății de Medicină Veterinară, Marian Mateia a avut o activitate științifică prodigioasă, soldată cu participarea la seminarii internaționale și cu elaborarea mai multor articole științifice, publicate în prestigioase reviste de specialitate din țară și străinătate, specialiștii elogiind întotdeauna noutatea și acuratețea subiectelor expuse.

Susținerea tezei de doctorat a avut loc în fața unei comisii alcătuite din profesori remarcabili: prof. dr. Viorel Herman, decan al Facultății și președintele comisiei pentru evaluarea tezei, prof. dr. Ioan Țibru, conducător de doctorat, prof. dr. Ionel Papuc, referent oficial de la Universitatea din Cluj-Napoca, conf. dr. Elena Mitrănescu, referent oficial de la Universitatea din București și conf. dr. Ludovic Csiszter, referent oficial de la Universitatea din Timișoara. Multitudinea de date din lucrarea de doctorat intitulată „Evaluarea bunăstării la vacile de lapte din diferite sisteme de întreținere și exploatare” a fost foarte bine sintetizată, iar expunerea a fost limpede, inspirată, elementele noi și originale fiind susținute cu argumente credibile, de necontestat. Fiecare membru al comisiei a apreciat teza de doctorat drept foarte bună, Mateia Marian devenind astfel unul dintre cei mai tineri doctori în științele medical veterinare ai Facultății din Timișoara.

Prezentarea lucrării de doctorat
Marian Mateia s-a născut în anul 1984, în localitatea Carașova

Comisia pentru evaluarea tezei de doctorat

din jud. Caraș-Severin. A terminat Liceul Bilingv Româno-Croat din localitatea natală în anul 2002, iar Facultatea de Medicină Veterinară în anul 2008. După terminarea Facultății începe cercetările asupra bunăstării animalelor de lapte sub îndrumarea reputatului profesor Mihai Decun, iar în luna februarie a acestui an, după pensionarea profesorului Decun, se

transferă la profesorul Țibru, acesta îndrumându-l până la finalizarea cercetărilor. În perioada 2010 – 2011 tânărul doctorand întreprinde cercetări de specialitate la un număr de douăzeci de ferme de vaci din partea de vest a Suediei, sub privirea atentă a profesorului Bo Algers, somitate mondială în științele medical veterinare. Celebrul profesor suedez i-a îndrumat pașii și i-a călăuzit cercetările în acea fascinantă și primitoare țară nordică.

Rezultatul îndelungatelor cercetări întreprinse de Marian Mateia este o carte deosebit de utilă și de real interes atât pentru medicii veterinari și practicieni, cât și pentru cercetători, studenți, fermieri și toți ceilalți factori implicați în bunăstarea animalelor.

Câteva impresii despre studentul Marian Mateia și importanța lucrării de doctorat a acestuia ne-a împărtășit prof. Ioan Țibru, coordonatorul științific al tezei:

„Pe domnul Ivan Mateia, tatăl lui Marian, îl cunosc din 1974 și de atunci am păstrat legătura până în prezent. M-am deplasat de mai multe ori la Carașova în această perioadă, iar cu aceste ocazii am reușit să cunosc toată familia lui Marian, de la bunici și până la fratele Koko, la al cărui nuntă am și fost. Îl cunosc foarte bine pe Marian, - un om deosebit, bine crescut, are cei șapte ani de acasă și foarte mult bun simț.

Problematica dezbătută de Mateia în lucrarea „Evaluarea bunăstării la vacile de lapte din diferite sisteme de întreținere și exploatare” este nouă, de actualitate, temă de viitor, pentru că datorită intensivizării creșterii animalelor, vânzătorul, la fel și cumpărătorul, deci publicul larg, este interesat de calitatea produselor pe care le dă copiilor, oamenilor în vârstă, de calitatea produselor pe care le folosește. În privința problemei bunăstării, este la fel ca la fotbal, mulți se ...

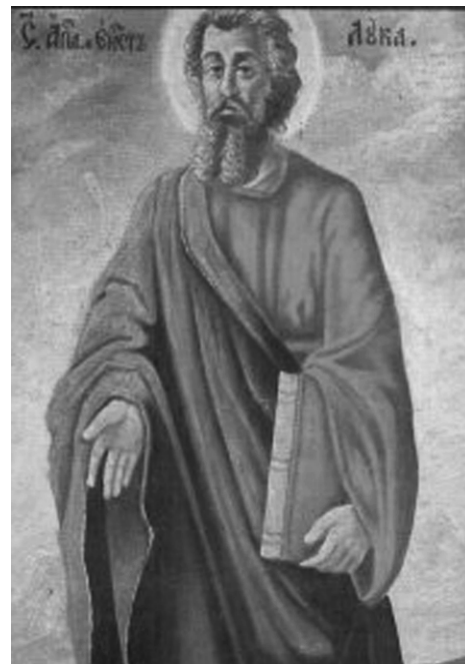
continuare la pag. 11

SV. LUKA, "NOVA NADA" KRŠĆANSKOG NOVINARSTVA

LUKA, Lukas, Lucanus -ime i korijenje su mu latinskog, poganskog podrijetla. On je obraćenik s poganstva ili židovstva na kršćanstvo. Pripisuju mu se dva najveća krćansko-novinarska dostignuća: izvještaj Isusova života "Evandjelje" i "Dijela Apostolska".

Vidiš li odmah po ovome da dobrota ne dolazi od Hrvata, Vlaja, Cigana, komunista, vjernika, gnostika, niti partije niti udruge, nego je Bog stvara gdje i u kome hoće da je prihvati. A mi sto puta osudimo nekoga samo zato što je skraćnuo u 90-u iz ove ili one institucije u kojoj Boga nije bilo, a ni knjige o Bogu. Kod Luke je, vidjet ćemo, "med došao na kraju". "MI-DOKUMENT", ova riječ malo čudno izgleda ali je njemački teolozi rado upotrebljavaju kad opisuju Lukine članke, u kojima nesebično piše o Isusu, apostolima, sv. Mariji, sv. Pavlu i svakomu drugomu. Uvijek hvali i brani drugoga, opisuje svaku istinu, poteškoću, zaradu, izvedbu, čudo, muhu i mušicu koju su sluge Božji pretrpjeli da bi danas Crkva bila ono što jest. Sebe skoro ne spominje. "Bil je tu i Luka" samo toliko i ništa više.

Vidiš li da on govori o Isusu i samo mu je spas duša razlog i cilj. Nigdje mu nema "Auto"-biografije, ne koristi Uzoritom Pavlu papirus i tintu, a od vjernika plaću, da o sebi piše i druge zbunjuje, nema mu ni datuma ređenja, ni mlade ni srebrne mise, nego su mu Svi važni i Bogu dragi. Dakle pravi Mi-dokument, a ne Ja-

parlament!

ROB SVETOG PAVLA. Rimskom državljaninu Pavlu bilo je dopušteno imati uz sebe dva roba, sluge, koji su mogli bez probleme putovati s njim po rimskom carstvu. Bili su mu upisani u putovnicu kao takvi. Rado mu se je potpisao i Luka mada je bio učeni liječnik i izvrstan pisac! Nema veze! U Božjim očima nema po malog i po velikog, po starog i po mladog, samo neka se Crkva se sapne u mene, samo neka se Radosna Vijest Evandjelja i dalje širi.

Jesi li u životu umel i ti da nekoga potрпиš: svekrvu, brata, sina, kneza, župnika, deputata, crkvenjaka, profesora... samo da u obitelji, selu i zajednici stvari idu dalje kako treba. Ili se odmah deliš, rastavljaš, cepaš, kvariš što ni u deset godine nela da može da se sašije natrag. Treba li da ti prva plaća bude u dolari, treća u euri, a četvrta u švicarskom franku ili možeš i ti kakon cel svet polagano... jest vreme...nela Bog da me odzabi itd... Luka je dobio i brez da traži...i dlg život i zdravlje i priznanje cijeloga svijeta. Evo, ne ga odzabil nikad, a ni mi nelamo!

LJUBLJENI LIJEČNIK. Bog je Pavlu za šarolike darove dal i šarolike kušnje: kamenovan više puta, ignoriran u Ateni, izbacivan iz sela, progonjen, osuđen, zatvaran, bolestan. Ali je uvijek imao i pravih prijatelja s kojima da podeli tugu. Luka, po zanimanju liječnik, često mu je povijao rane. Često hrabrio "brzoga" Pavla koji je prošao tisuće kilometara, govorio mu da su te rane samo kočnice (frâne) koje je ugradila milost Božja da se čovjek ne izvrne "kamo ne treba" i da i druge sa sobom ne uništi. Kolika je slabost tijela to su veće snage duhovne! Toliko se više razumije i svjedoči kratkoća i kakvoća ovozemaljskoga, a sveviše dolazi na oko i srce ono viječno! Luka uvijek hrabri, liječi, vidi, obilazi, razumije i poštuje!

Imamo i mi bolesnih misnika i misionara. Iza njih su brodolomi komunizma, bičevanja ondašnjih i sadašnjih ljudskih oholosti, hladnoća samoće, tamne noći političkih svađa i oluje izgovorenih uvreda. Nije u redu da se o njihovom zdravstvenom stanju i nepažnji prema vidi-bože modernoj pastoraciji mladih, obraćamo Biskupu, jer ga Biskup baš zbog toga i cijeni...što još želi da radi...što još voli...što se još nada. Ako vidljivi znak patnje nije razlog pohvale i nasljeđivanja nego spoticaj, gdje je onda nova nada? Je li sv. Luka pogrešil što ne zamolil prvog biskupa sv. Petra da penzionira sv.Pavla će bolan?

Dr. theol. Davor Lucacela

VELIKA SVETKOVINA U TIROLU

Selo Tirol iz Karaš – severinske županije, mjesto u kojemu još uvijek žive karaševski Hrvati, proslavio je krajem rujna 200. obljetnicu postojanja.

Tirol se nalazi na jugo-zapadnom dijelu Rumunjske, pripada Doklinskoj općini, a osnovan je 1812. godine, kada su ga naselili prvi kolonizatori pridošli iz Austrije. Mjesto je ponajprije poznato po plodnom tlu, naročito pogodnom za uzgoj vinove loze i po proizvodnji raznih vrsta kvalitetnih vina. Karaševski Hrvati iz Vodnika, Rafnika i Lupaka su došli u Tirol u drugoj polovici 19. stoljeća, nastanivši južnu stranu sela i činovši u to doba trećinu tirolskog stanovništva.

Prve godine su bile naročito teške za stanovnike, mjestom su harale razne bolesti i neimaština, a neki od prvih kolonizatora Tirola su polako počeli napuštati novoosnovano mjesto već tijekom 19. stoljeća. I velika većina potomaka utemeljitelja Tirola vratila se kasnije u mjesta odakle su im preci došli, s time što nisu nikada zaboravili rodno selo, u kojega se uvijek rado vraćaju. Pogotovo kada je riječ o 200. obljetnici utemeljenja sela

Svetkovinu 200. obljetnice utemeljenja Tirola organiziralo je „Društvo sumještana iz Tirola“, kojega je osnovao 1996. godine Guther Friedman, inače jedan od Njemaca rođenih u Tirolu, a prisustvovali su mnogobrojni gosti iz države i inozemstva. Osim „Tirolaca“ pristiglih iz Austrije, Njemačke i Italije, ceremoniji su nazočili i brojni dužnosnici, među kojima gosp. Michael Schwarzmiller, ambasador Austrije u Bukureštu, gosp. Vasile Onofrei, počasni konzul Austrije u Temišvaru, gosp. Silviu Hurduzeu, prefekt (župan) Karaš –

Parada-nošnja po glavnoj ulici Tirola

severinske županije, zastupnik Ion Mocioalcă, predstavnici Rimo-katoličke biskupije iz Temišvara i dr.

Cijeli subotnji dan je bio namijenjen smotri nošnja svih sudioni-

otkrivanja i posvećivanja spomenika iz parka crkve, spomenik koji je podignut za obilježavanje 200 godina utemeljenja sela. U neposrednoj blizini ovoga spomenika nalazi se i

Visoki dužnosnici na obljetnici u Tirolu

ka, muzici, plesu i spektaklima umjetničkih formacija iz Austrije, Njemačke, Italije i Rumunjske. Nakon Svete mise održane na njemačkom jeziku, svi su sudionici sudjelovali na ceremoniji

monument podignut za tirolce koji su pali ili nestali u prvom i drugom svjetskom boju, ali i spomenik podignut u rujnu 1912. godine kada je obilježena 100. obljetnice osnovanja sela.

Prilikom otkrivanja kome-morativnog spomenika održani su i kratki prigodni govori nekih prisutnih ličnosti. Zastupnik Ion Mocioalca, na primjer, zanemario je istaknuti u svom govoru značenje ovoga osobitoga događaja jer mu je bilo važnije posebno zahvaliti „prijateljima“ iz Tirola za mobilizaciju i doprinos prilikom mjesnih izbora. Zastupnik je još dodao da i donaćnik Ioan Crina, inače poslovni čovjek koji puno investira i gradi na ovom području, treba biti podržan nastaviti svoje djelo. To je, uglavnom, sve što je ovaj zastupnik smatrao važnim istaknuti na proslavi 200. obljetnice postojanja Tirola.

Ivan Dobra

Za vrijeme Svete mise.

PE CARAȘ ÎN JOS...

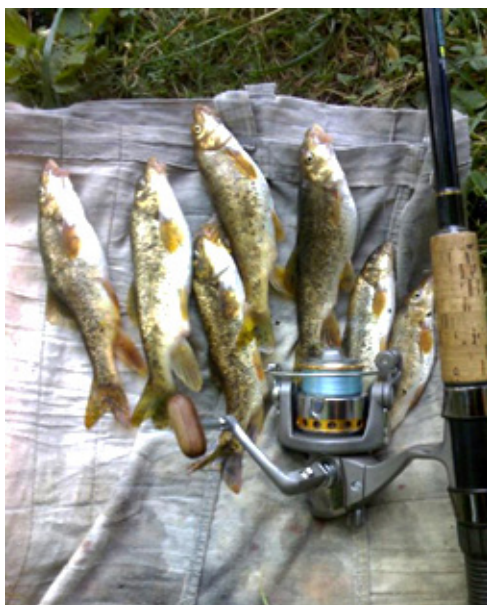
S-a întâmplat cu câțiva ani în urmă, pe vremea când încă nu cunoscusem pescuitul de pe Clisura Dunării.

Pe atunci eram nevoit să mă mulțumesc doar cu câteva ieșiri la munte într-un sezon, în căutarea păstrăvului sau „pe Caraș în jos”, în căutarea peștilor pașnici, precum cleanul, scobarul, mreana, beldi-tași, foarte rar câte un păstrăv curcubeu scăpat din păstrăvăria locală.

Spre sfârșitul lunii august, cu o zi înainte de plecare, eram încă nehotărât în privința peștelui ce urma să-l pescuiesc. Am decis să pescuiesc în aval de Carașova, înspre satul Gârliște, acolo găsind locuri mai puțin frecventate de pescarii sportivi, deoarece accesul lângă malul râului nu prea permite acest lucru din cauza livezilor neîngrijite și lăsate în voia sortii. Am hotărât, deci, să fac o pescuială la mreană, folosind ca momeală râme roșii de bălegar și scorobeti. Am luat cu mine toate cele necesare pentru o zi de pescuit în asemenea locuri, inclusiv pe Leo, un pikinez micuț care astăzi este doar o amintire plăcută pentru mine și familia mea. Toate fiind pregătite, m-am suit pe motocicletă și am plecat într-o lume pe care numai noi pescarii o putem înțelege.

Ajuns la locul unde de obicei îmi lăsam motocicletă, după un drum de 45 de minute și multe speranțe, am observat râul puțin tulbure, lucru ce mă făcuse mult mai fericit, deoarece știam că mreana, peștele țintă din ziua respectivă, se hrănește foarte bine în asemenea condiții. Am găsit repede un loc potrivit, era un vad lung de vreo 15 m, cu adâncimi nu prea mari, cam până la un metru și mi-am făcut două crăcane din alun pentru cele două bețe de tip spinning, 2,10 m,

respectiv 2,40 m, echipate cu nailon de 0,20, forfac de 0,16, cârlig de nr. 12, 14 și plumb culisan de 8 gr. Una am montat-o cu râmă roșie și una cu scorobete. Le-am lansat nu prea departe, încercând să

Mreană de Caraș

explorez locul bucată cu bucată. Între timp începusem să-mi instalez tabăra și să-mi pregătesc micul-dejun, bineînțeles împreună cu Leo, acesta mai mult încurcându-mă decât ajutându-mă. Până să termin cu amenajarea locului

unde urma să pescuiesc, am sesizat că un băț era arcuit și nailonul se mișca întruna. Știam că este ceva prins la bățul cu râmă roșie și am început recuperarea încet, fără smucitură. După o luptă de 2-3 minute am adus la mal un clean de aproape trei sfert de kilogram. Ditamai sărbătoare la mine în tabără! Companiul meu ardea de nerăbdare să

muște din pradă, astfel că pentru a duce proaspăt peștele acasă, juvelnicul era singura opțiune. Am închinat o gură zdrăvană din țuca de prune ca să sărbătoresc începutul unei zile ce se

anunța încă de dimineață a fi una foarte promițătoare. Nu a durat mult timp și mreana și-a început recitalul, ba la râmă, ba la scorobete, însă râmă de bălegar era preferata peștilor din ziua respectivă. Am mai luat o dușcă. Juvelnicul arăta incredibil de frumos, cu pești aproape de toate felurile, în afară de scobar. Prinsesem unul, dar l-am eliberat din cauza dimensiunilor prea mici, însă beldițele nu le-am iertat aproape pe niciuna, deoarece râul Caraș este plin de ele și „dau”, foarte bine la marinată cu sos tomat, în borcane puse peste iarnă. Bineînțeles și Leo s-a delectat cu câteva bucăți de beldițe proaspete.

Deoarece după-amiază peștii nu mai mâncau ca și la orele dimineții, am început să-mi pregătesc prânzul. Am făcut un foc mic, fiindcă aveam cu mine niște slănină și cârnaț afumat, care cu o brânză și o ceapă roșie pe foc, mergeau strașnic. Se înțelege că înainte de masă m-am delectat cu incredibilul rachiou de prune, îmbătrânit câțiva ani într-un butoi din lemn de cireș.

După orele prânzului se înnoirase de-a binelea și primele picături de ploaie nu au întârziat să apară. Nu ar fi prima oară când voi fi udat de ploaie întorcându-mă de la pescuit. Pești aveam destui, așa că mi-am zis să pun capăt unei partide frumoase de pescuit. Până am strâns totul, se făcuse deja ora trei după-masa. Ploaia nu arăta semne de întârziere, așa că mi-am pus pelerina de ploaie pentru orice eventualitate. Am plecat acasă cu gândul deja la o altă ieșire la pescuit, de această dată la păstrăv, înainte de închiderea sezonului. Cum nu era prea târziu, iar la mine în sat ploua furibund, m-am decis să opresc la crășma din localitate, la câteva beri și în speranța unei companii a vreunui prieten dornic să-i împărtășesc bucuria acelei zile minunate de pescuit.

Petru Miloș

ȘEDINȚA DIN OCTOMBRIE A CONSILIULUI LOCAL LUPAC

Pentru prima dată de la investirea sa de după alegerile locale din iunie, Consiliul Local Lupac a funcționat cu tot efectivul de unsprezece consilieri, și asta după ce Uniunea Croaților din România l-a desemnat pe Mihai Todor (următorul de pe listele sale electorale) să-l substituie pe Mihai Vlasici, deoarece acesta și-a stabilit domiciliul în străinătate înainte să ajungă să participe la vreauna din ședințele Consiliului. După scurta ceremonie de investire a noului consilier s-a trecut la punctul fierbinte al discuției – cererea de concesionare a terenului pășune comunală situat în extravilanul comunei Lupac.

Dacă până acum respectiva cerere venea din partea firmei Remax Agro Zoo, una din societățile comerciale deținute de omul de afaceri hunedorean Andreșoi Dumitru (președintele Asociației Crescătorilor de Ovine din județul Hunedoara), de data aceasta semnatarul cererii este o persoană fizică, fiica acestuia, Andreșoi Diana. Reprezentanții celor doi, Drăgănescu Constantin și Drăgănescu Mariana, fiind prezenți la ședință în calitate de invitați, au specificat că nu este vorba despre concesionare ci despre închirierea pe minim cinci ani a pășunii. În expunerea pe care au făcut-o în fața consilierilor, aceștia au evidențiat beneficiile pe care le-ar avea primăria, pe de-o parte, prin încasarea banilor proveniți din chirie, iar pe de altă parte, populația, care ar avea izlazurile curățate și întreținute. „Practic o să fie un cârd de până într-o mie de oi care va veni toamna târziu și va sta în perioa-

da octombrie-noiembrie-decembrie. Nu interzicem nimănui să treacă cu animalele, sau să nu pască, să nu pășuneze pe aceste izlazuri. M-aș bucura, chiar, dacă în urma mea s-ar forma, ca pe vremuri, cârduri! Avem peste două sute de oameni la curățat, plus utilaje specializate care vor asigura lucrările de igienizare” – a menționat domnul Drăgănescu. Întrebat de cosilierul Radovancovici Slavoliub (PPDD) în ce condiții se va face plata către primărie,

s-au obținut șapte voturi pentru, trei împotrivă (Bosilcă Gheorghe, Mircea Popescu și Șera Gheorghe) și o abținere (Todor Mihai). Spre surprinderea invitaților, proiectul a fost ...respins! Fiind vorba despre patrimoniu, era necesar un minim de opt voturi pentru validare. „Noi nu am venit aici să vă luăm pășunile cu forța, ci să vă oferim niște bani, dar se pare că aici în comună nu aveți nevoie de bani”, au declarat invitații la plecare, neplăcut surprinși

de avizul negativ primit. „Este păcat că Primăria pierde niște bani frumoși și că izlazurile vor rămâne tot necurățate. Puteam să stabilim niște clauze concrete în contract, iar dacă ei nu își respectau obligațiile, puteam să le reziliem în orice moment contractul de închiriere. Nu aveam ce pierde, aveam numai de câștigat!”, ne-a declarat primarul Marian

Vlasici, care încă mai speră ca cei patru consilieri să se răzgândească.

Dacă pe izlazurile comunei vor crește în continuare mărăcini sau se vor desfășura lucrări pentru curățirea lor nu știm încă cu certitudine. Ce știm, însă, cu siguranță, este că la Lupac se va construi un centru de informare turistică în viitorul imediat. Obiectivul va fi finanțat cu bani europeni și va fi amplasat lângă școala veche din localitate. Nu știm cui va folosi deocamdată, fiindcă în comună (s-o recunoaștem p'a dreptă!) nu o să găsești picior de turist, oricât te-ai strădui. Dar, dacă mă gândesc mai bine, în curând se vor demara lucrările pentru amenajarea modernei haldine de gunoi de pe dealurile Lupacului și n-ar fi deloc exclus ca locul să devină o atracție irezistibilă pentru curioșii dornici să viziteze minunea tehnologică special concepută și dezvoltată pentru a face față reciclării și stocării întregului gunoi din județul nostru.

Mai știi ce ne poate aduce viitorul?

acesta a adăugat: „În mod normal, dacă semnăm contractul anul acesta, începând cu data de 5 ianuarie anul viitor dăm drumul la bani (nr. este vorba de 40 de euro per hectar, dublul sumei oferite inițial de Remax Agro Zoo!). În contract vom stabili și o dată certă când se plătește impozitul, cred că va fi undeva pe la jumătatea lui februarie, urmând ca până la jumătatea lunii mai să terminăm și cu curățirea izlazurilor”. Menționăm că din totalul de 1200 de hectare pășune comunală, numai 650 ha aparținând Clocoticiului și 150 ha aparținând Vodnicului au făcut obiectul acestei discuții. Cosilierii originari din Lupac (300 ha) și cei din Rafnic (100 ha) au votat încă de la ședința precedentă împotriva închirierii părții lor de izlaz.

Suspiciunile unora dintre consilieri cu privire la bunele intenții ale investitorilor au început, însă, treptat să ia locul promisiunilor. Aceștia au fost de părere că cetățenii comunei ar fi trebuit să fie mai bine informați cu privire la șansele și posibilitățile lor de a accesa ei înșiși fondurile de la APIA.

În fine, s-a supus la vot și

Daniel Lucacela

U POTRAZI ZA POTPISIMA

Ovih dana delegacija sastavljena od članova organizacije DSHR-a šetala je po karaševskim selima i tražila ljudima potpise prema kojima novi predstavnik u Rumunjskom Parlamentu da bude predsjednik organizacije DSHR-a, Petar Hacegan.

Neki ljudi su potpisali, neki su odbili. Nažalost, delegacija nije ljudima objasnila tko je i što zapravo želi organizacija Demokratskog Saveza Hrvata u Rumunjskoj. Također, zaboravili su im reći da s ovim potpisima ljudi zapravo podržavaju kandidaturu predstavnika druge organizacije, odnosno DSHR-a. Nisu im ništa rekli o tome da ova organizacija ima sjedište u Lupaku, a ne u Karaševu. Spomenuta organizacija nije sa Zajedništvom Hrvata, nego protiv ZHR-a.

Početak DSHR pronalazimo 1998. godine, kada su pet člana napustili Zajedništvo Hrvata, prekršivši članak 34 Statuta ZHR-a. Sljedeći korak navedene petorice sastojao se u pokušaju da otcjepe lupačku općinu od karaševske i podjele Zajedništvo Hrvata osnivanjem, iste 1998. godine, Demokratskog Saveza Hrvata u Rumunjskoj. Na čelu ove organizacije izmjenjivali su se tijekom godina Ivan Birta iz Klokotiča, zatim Mihai Todor iz Klokotiča, pa onda Mihai Almăjan iz Nermeđa. Nedavni Kongres DSHR zauzima se za demokratiju te je odlučeno da u očekivanju Parlamentarnih izbora

predsjednik organizacije ne bude iz lupačke nego iz karaševske općine, kao da zadnji predsjednik, Mihai Almăjan, porijeklom iz Nermeđa, ne bi pripadao isto karaševskoj općini. Ovakva zbuđenost je inače tipična organizacijama koje se aktiviraju iz interesa i samo uoči parlamentarnih izbora.

Počevši s 2000. god., gore spomenuta organizacija je imala nekoliko pokušaja da uvede svog kandidata u Rumunjski parlament. Počelo se najprije s Ivanom Birtom, porijeklom iz Klokotiča, 2004. godine se nastavilo s rektorom Ioanom Velom, inače rumunjskog porijekla, rodom iz Teregove, 2008. kandidat DSHR-a nije kandidirao

na izborima zbog nepoznavanja zakona i stiglo se polako do 2012. godine i kandidature Petra Hačegana, koja je još uvijek neizvjesna.

Mada je osnovana prije četrnaest godina, trenutačno se ova organizacija predstavlja kao jedan nov faktor koji obećaje da će nepristrano djelovati za sve Hrvate iz Rumunjske. Mi ne sumnjamo da je ova organizacija nov faktor budući da ona uspijeva skupiti samo nekoliko mjeseci djelovanja na svake četiri godine, po tome jest nov faktor, jedino sumnjamo u obećanje da će djelovati za sve Hrvate iz Rumunjske. Djeluje čudnovato ovo obećanje i, ponavljamo, opravdano sumnjamo u njegovo ostvarenje, znajući da se DSHR rađa i djeluje samo kada se radi o izborima za Parlament. Gdje se skrivaju članovi u ostalo vrijeme i što rade za dobrobit zajednice, pitanje je na koje ne bismo mogli odgovoriti.

Lina Tincul

RAZGOVOR S TREĆIM TAJNIKOM HRVATSKOG VELEPOSŁANSTVA U BUKUREŠTU

Mirko je Radić rođen 17.08.1972. godine u Hrvatskoj i nikada nije ni mislio da će postati diplomat.

Nakon završetka gimnazije krenuo je s nekim športskim stopama, nadajući se da će završiti Fakultet za Fizičku kulturu, ali ga je na kraju život odnio da završi Političke znanosti. Igru slučaja zaposlio se u Ministarstvo Vanjskih Poslova i tako je započela njegova karijera. U Rumunjsku, u Bukurešt, dolazi početkom ljeta 2005. godine, a po prvi put posjećuje hrvatsku manjinu u Karaš-severinskoj županiji početkom rujna 2005. godine. Nakon sedam godina rada u Ministarstvu Vanjskih Poslova u Rumunjskoj vraća se u svoj rodni kraj.

Mirko Radić

Prijateljstvo i gostoprimstvo koje su mu pružili karaševski Hrvati ostat će mu zauvijek u sjećanju.

Već sedam godina radite kao tajnik u Ministarstvu Vanjskih Poslova u Rumunjskoj.

Počeo sam kao tajnik, odnosno kao administrativni ataše, pa onda ataše. Sad sam treći tajnik, a možda, tko zna koje godine, budem nešto više.

Kakav Vam je bio boravak u Rumunjskoj?

nastavak na 7 str.

PRIKUPLJENI SU POTPISI ZA PODRŠKU ORGANIZACIJE DSHR-a U LUPAČKOJ OPĆINI

U sva četiri sela lupačke općine (Lupak, Klokotič, Ravnik i Vodnik), intenzivno su se u zadnje vrijeme prikupljali potpisi za podršku kandidature predstavnika organizacije DSHR-a na nadolazećim parlamentarnim izborima.

Pomoć u prikupljanju potpisa organizacija DSHR-a je najviše dobila od volontera i simpatizera ove organizacije, među kojima su se posebno isticali neki zaposlenici lupačke općine. Svi su oni zajedno išli po selima, kontaktirajući samo one pojedince koji nisu članovi organizacije ZHR-a i koji nemaju uske veze s krovnom organizacijom Hrvata u Rumunjskom

U razgovoru s nekoliko osoba, prikupljačima potpisa i potpisivačima, saznala sam da su u nekim slučajevima nagovoreni i neki bivši članovi ZHR-a da potpišu podršku organizaciji DSHR-a. Takve osobe tvrde kako ne vide ništa loše u tome što su potpisale podršku organizaciji DSHR-a i što postoje dvije organizacije koje da nas predstavljaju. Oni shvaćaju tu situaciju kao neku vrstu konkurencije, sličnu tržištu, gdje, kad se pokažu dvije tvrtke s istim ciljevima, uvjeti se poboljšavaju. Čim obje organizacije budu priznate, mišljenja

su moji sugovornici, više pažnje će se možda poklanjati nekim detaljima koji su inače zanemareni ili zaboravljeni. Istina je da se u usporedbi s DSHR-om, organizacija ZHR-a zalagala svih ovih godina da promovira našu kulturu i

Svi smo svjesni da uvijek ima mjesta za više i za bolje ali moramo se naviknuti da za to treba i podrške, pomoći, a ne samo prigovora i suprotstavljenja. Mještani karaševskih sela trebaju postati svjesni da samo skupa

Zgrada broj 2 lupačke općine

naš identitet, da nas karaševske Hrvate predstavlja kako na domaćoj političkoj sceni, tako i izvan Rumunjske i da je po materijalnoj mogućnosti pomagala i zalagala se za očuvanje hrvatskog jezika i za školovanje na maternjem jeziku itd.

možemo postati jači i snažniji u borbi za naša prava, Fragmentirani po raznim skupinama, gubimo svoje uvjerenje da ćemo nešto postići, a s time umire i nada da će sutra biti bolje svima nama.

Slaviša-Maria Muselin

nastavak sa 6 str.

Za boravak u Rumunjskoj mogu samo reći sve najbolje. Najprije određeni dio prilagodbe na samu zemlju, a kad prođe ta faza moraš se prilagoditi na ljude, jer oni su uvijek različiti karakteri. Svaka nacija ima neke svoje osobitosti, različita je i vjera.

Da li ima neke velike razlike između Hrvatske i Rumunjske?

Ne. Možda malo u mentalitetu, u nekim tim stvarima, ali ne, ne bih rekao da je neka velika razlika. Svaki narod, svaka nacija ima svoje prednosti, svoje mane, tako da nećemo generalizirati.

Kako su Vas primili karaševski Hrvati u Rumunjskoj?

O tom periodu svoga

života, znači između 2005. i kraja rujna 2012., mogu reći da je bio samo jedan dio života koji će ostati u neizbrisnom sjećanju. Mogu reći samo najbolje na gostoprimstvu kojeg su mi pružili karaševski Hrvati i hrvatska manjina koja se nalazi u Karaš-severinskoj županiji. To je jedno iskustvo koje će mi puno značiti u životu. Mislim da sam i ja na neki način vratio to silno gostoprimstvo i dobrostivost ljudi koji ovdje žive. To je jedan veliki vremenski period od sedam godina koji ostavlja veliki trag u mom životu i o kome mogu reći samo najbolje. Taj život, posjete ovom kraju, stvari koje su se događale, projekti, odnosi s ljudima, mogu samo, zapravo, promijeniti čovjeka, jer postoje ljudi koji uzvraćaju dobrotom, željom, motivima itd. Što se tiče mog odlaska, neki drugi će preuzeti obaveze koje sam

ja imao, nastaviti će i sve će normalno funkcionirati. Ne vjerujem da će se bilo šta promijeniti.

Vaši odnosi sa Zajedništvom Hrvata?

Moj odnos sa Zajedništvom Hrvata uvijek je bio na odličnoj razini, ne može biti bolji nego što je. Moguće da je bilo nekih razlika u mišljenjima, ali kako se kaže „sto ljudi, sto čudi“. Uvijek smo našli nekako kompromisno rješenje, najbolje za sve nas i nadam se da će i tako ostati. Nadam se kako sa svojim ponašanjem i vizijama nisam išao u neke kontrastne prema ZHR-u. Mislim da je to bilo na obostrano zadovoljstvo. U zaključku, o našim odnosima mogu reći samo sve najbolje!

Lijepa Vam hvala na razgovoru.

Lina Tincul